

# Ένας πολύ μικρός στόπος: Η Ιστορία της Ουανγκάρι Μαατάι



- Nicola Rijdsdijk
  - Maya Marshak
  - Eleni Manou
- 3
- Ελληνικά



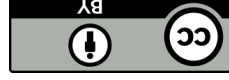
**Global Storybooks**

[globalstorybooks.net](https://globalstorybooks.net)

**Ένας πολύ μικρός στόπος: Η  
Ιστορία της Ουανγκάρι**

**Μαατάι**

- Nicola Rijdsdijk
- Maya Marshak
- Eleni Manou



This work is licensed under a Creative Commons  
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).  
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>





Σε ένα χωριό στις πλαγιές του  
Βουνού Κένυα στην Ανατολική  
Αφρική, ένα μικρό κορίτσι δούλευε  
στα κτήματα μαζί με την μητέρα  
της. Το όνομα της ήταν Ουανγκάρι.

Η Ουαγκάρη αγαπούσε να είναι  
έξω. Στον κήπο της οικουμένης της  
βίβαζε το χαλάρωμα της. Πίεσε  
ποτό υγιεινό και ήρεμο. Σημάδια  
στη γη.





Η αγαπημένη ώρα της ημέρας της ήταν λίγο μετά το ηλιοβασίλεμα. Όταν έγινε πολύ σκοτάδι για να δει τα φυτά, η Ουανγκάρι ήξερε ότι ήταν ώρα να πάει σπίτι. Ακολουθούσε τα στενά μονοπάτια μέσα από τα κτήματα, διασχίζοντας ποτάμια καθώς αυτή πήγαινε.

Η Ουανγκάρι πέθανε το 2011, αλλά μπορούμε να τη σκεφτόμαστε κάθε φορά που βλέπουμε ένα όμορφο δέντρο.

σχολεύει.

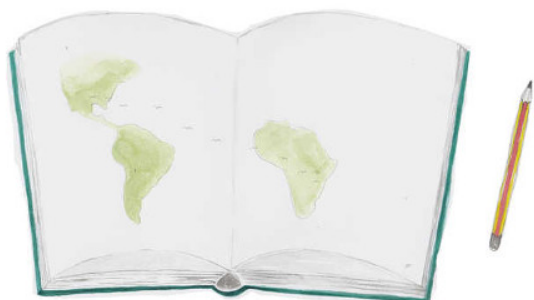
Η Ουανγκάρι ήταν ένα έξυπνο παιδί και ανυπομονούσε να πάει στο σχολείο. Αλλά η μητέρα και οι πατέρας της ήθελαν αυτή να μείνει και να τους βοηθάει στο σπίτι. Όταν ήταν αυτή επτά χρονών, ο μεγαλύτερος αδερφός της έπαιξε τους γονείς της να την αφήσουν να πάει στο



ποτέ.

Η Ουανγκάρι είχε δουλέψει σκληρά. Άρθρωτοι από όλο τον κόσμο έδωσαν προσοχή, και της έδωσαν ένα διάσημο βραβείο. Αυτό ονομάστηκε Βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, και ήταν αυτή η πρώτη Αφρικανίδα γυναίκα που το έλαβε ποτέ.



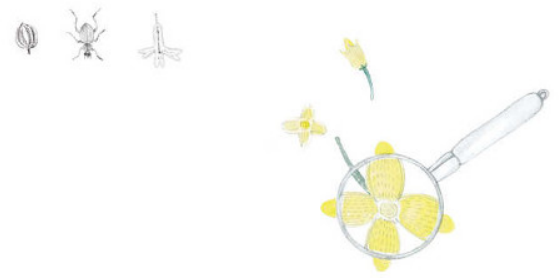


Της άρεσε να μαθαίνει! Η Ουανγκάρι μάθαινε όλο και περισσότερο με κάθε βιβλίο που διάβαζε. Έκανε τόσο καλά στο σχολείο που προσκλήθηκε να σπουδάσει στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η Ουανγκάρι ήταν ενθουσιασμένη! Ήθελε να ξέρει περισσότερα για τον κόσμο.

Καθώς περνούσε ο καιρός, τα νέα δέντρα μεγάλωσαν σε δάση, και τα ποτάμια άρχισαν να ρέουν ξανά. Το μήνυμα της Ουανγκάρι διασκορπίστηκε στην Αφρική. Σήμερα, εκατομμύρια δέντρα έχουν μεγαλώσει από τους σπόρους της Ουανγκάρι.

Κένυα.

Στο Αμερικάνικο Πανεπιστήμιο Ουανκάρι έμαθε πολλά νέα πράγματα. Μελέτησε τα φυτά και πώς μεγαλώνουν. και θυμήθηκε πώς μεγαλώνει: παίζοντας και ανιδιαι με τα αβγά της στην σκιά των δέντρων στα όμορφα δάση της Κένυα.



Η Ουανκάρι ήξερε τι να κάνει. Δίδαξε τις γυναικες πως να φυτεύουν δέντρα από σπόρους. Οι γυναικες πουλήσαν τα δέντρα και χρησιμοποιήσαν τα χρήματα για να φροντίσουν τις οικογένειές τους. Οι γυναίκες ήταν πολύ χαρούμενες. Η Ουανκάρι τους είχε βοηθήσει να αισθάνονται ισχυρές και δυνατές.





Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο συνειδητοποιούσε ότι αγαπούσε τους ανθρώπους της Κένυας. Ήθελε αυτούς να είναι χαρούμενοι και ελεύθεροι. Όσο περισσότερο μάθαινε, τόσο περισσότερο θυμόταν το σπίτι της στην Αφρική.

Όταν τελείωσε τις σπουδές της, επέστρεψε στην Κένυα. Αλλά η χώρα της είχε αλλάξει. Τεράστιες καλλιέργειες απλώνονταν σε όλη τη γη. Οι γυναίκες δεν είχαν ξύλο να κάνουν φωτιές μαγειρέματος. Οι άνθρωποι ήταν φτωχοί και τα παιδιά πεινούσαν.